

Els records

Ressons dels adeus/ per minuts que semblaren feliços...

Giuseppe Ungaretti va néixer a Alexandria el 8 de febrer de 1888 i va morir a Milà el 2 de juny de 1970. Considerat un dels poetes més importants del segle XX a Itàlia, el recordem llegint-ne un poema, traduït per Lluís Servera Sitjar, que pertany a *Il dolore* (1947). El dolor que mostra en aquest llibre va néixer arran de la mort del seu fill de 9 anys i de la barbàrie provocada per la Segona Guerra Mundial.

Foto: Martin Fisch

Els records, un inútil infinit,
sols i units, però, contra el mar, intacte
enmig de badegots infinits...

El mar,
veu d'una grandesa lliure
però innocència enemiga en els records,
presurós en desdibuixar les dolces petjades
d'un pensament Fidel...

El mar, les seves carícies mandroses
tan ferotges i tan, tan esperades,
i en la seva agonia,

sempre present, sempre renovada
en el pensament vigilant, l'agonia...

Els records,
aquest reiterat i inútil escolament
de l'arena que es mou
sense pesar damunt l'arena,
ressons breus continuats,
sense veu, ressons dels adeus
per minuts que semblaren felïços...

(traducció de Lluís Servera Sitjar)

I ricordi

I ricordi, un inutile infinito,
Ma soli e uniti contro il mare, intatto
In mezzo a rantoli infiniti...

Il mare,
Voce d'una grandezza libera
Ma innocenza nemica nei ricordi,
Rapido a cancellare le orme dolci
D'un pensiero fedele...

Il mare, le sue blandizie accidiose
Quanto feroci e quanto, quanto attese,
E alla loro agonia,
Presente sempre, rinnovata sempre
Nel vigile pensiero l'agonia...

I ricordi,
Il riversarsi vano
Di sabbia che si muove
Senza pesare sulla sabbia,

Echi brevi protratti,
Senza voce echi degli addii
A minuti che parvero felici...